

Pierij Val. Taurus.

TEMPERANTIA.

Dmirabilem quandam in Tauro continentiam cum animaduertissent Aegyptij Sacerdotes, temperantia praeditum hominem, et humanarum quippe rerum affectu non alienum, caeterum modestiae seruantissimum, significare si vellent, Taurum naturae admodum robustae ac validae faciebant: cuiusmodi speciem Philostratus Paphlagoniae descripsisse mihi videtur, cum ductorem illum gregis pugnacem, superbum, exultantem, speciosum cornibus, colore niueo, lato guttore, ceruice crassa palearibus late longaeq; pendentibus, armis ad aspectum inhorrescentibus effingit: qualem quippe faciem habemus in numo quodam argenteo, cuius inscriptio est, M. L. T. H. O. R. I. V. S. Causam huius hieroglyphici eam Philosophi tradunt, quod animal hoc sit calidissimum, atque inguine praecipue potens, ita ut vno tantum initu citra motum impleat efficacissime. quod si contingat ut ab naturali aberrarit loco, vaccam ea in quam occurfarit parte, qua praeditus est inguinis firmitate, vulnerat, non secus ac si telo eam acuto impetiisset. Vsq; adeo vero semen illi promptuarium est, ut execratum taurum impleisse tradat Aristoteles: atque hinc pleriq; veteres scriptores, viri pudenda Taurum appellauere, vt muliebria *Βουκαλιον*. Animal tamen hoc in libidinem vsque adeo concitatum & furens non sapius quam bis die inscendit, a conceptu vero ipsius vaccae modestus castusq; nihil ulterius tentat. Huius rei causam in vacca muli ponunt, quae taurum propter rigorem genitalis nimiamq; tētinginē, veluti cernae etiam, neque non testudines faciunt, raro patitur. Vnde dixerit Horatius de fugitiua puella:

Nondum subacta ferre iugum valet

Aequare, nec tauri ruentis

Ceruice nondum munia comparis

In Venerem tolerare pondus.

Sedenim spectandum hoc exemplum continētiaē habere causam in tauro, manifestum est ex eo, quod sponte taurus a conceptu diuortio quasi facto se cubat, ac vt in Epiro maxime videre est, triū plerunq; mensiu spatio non apparet sed errabundus, vt apud Virgilium est, *Latus niueum molli fultus hyacintho, Illice sub nigra pallentes ruminat herbas: &* quod ait Aristoteles, *ἀπιμαγελεσι*, quod non infeliciter quidā abarmentatur dixere, hoc est, seorsū a vaccarū confortio, grege conuietūq; pascitur. Quod dictum volui, vt vnusquisq; sciret quo gestu taurus pingendus sit in continentiae significatū. Vt verò ad verbū *ἀπιμαγελεσι*, & ex historia prouerbiū reuertamur, haec eò spectant, vt impositum petulantiae modū, & probatissimā ex ea pictura continentiam intelligamus: atq; ita forte accipiendū illud apud Theocritū, *ἔλα γυ ταυρος ἀν' ὕλων*, in syluā abscessit taurus. sed haec tamē, quae copiose & feliciter sunt ab eruditissimis plerisq; viris praesertim Erasmo Roterodamo, tractata, nos nō ulterius prosequemur. Neq; verò me latet in Epiro Pyrrhicae boues iussu mirae magnitudinis, quae quia Veneris expertes essent, & os nō inuicta casto dicerentur, *ἀπώραι* dicebātur sed hoc illis hominū cura nō natura dabat. Eadem neq; iugebātur, ideoq; iniuges dictae q; contaminatae pudicitiae symbola pre se ferrent. Mineruae in primis mactabantur, virginitalis, quae iugum ac signū, indicium. Ex iis autē satis manifestū est, nos in libidinis temperantia dubitōcul ab eo genere vincti, quod alio qui procacissimū, & in riuales pugnacissimū esse constat. Quare haudquaquam leui de causa coelestis ille Taurus Veneri dedicatus: neq; Ven^o temerē a sapientissimis Poetis aurea vocitata, quae quidē syncerā, castā & purā generandi cupiditatem